

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 428/2493

อัยการจังหวัดเลย โจทก์ พลตำรวจสัมฤทธิ์ ใจด่วน จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง กฎหมายลักษณะอาญา มาตรา 118

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จะเป็นมาตรฐานแห่งความเท็จนั้น จำเลยต้องแจ้งโดยรู้ยู่่ว่า ถ้อยคำของจำเลยที่แจ้งนั้นเป็นเท็จ มิฉะนั้นไม่ผิดฐานนี้ เพราะถือว่าจำเลยที่แจ้งความเท็จโดยไม่รู้ว่าถ้อยคำของตนเป็นเท็จนั้น มิได้มีเจตนากระทำความผิดทางอาญา

คำพิพากษา

ความว่า จำเลยกับพลตำรวจอีก ๒ คนนำผู้ต้องหา ๓ คนเพื่อไปส่งอัยการจังหวัด ระหว่างทางพลตำรวจอีก ๒ คนคุมผู้ต้องหาอีก ๒ คนแยกทางไปแะบ้านพวกพ้องผู้ต้องหา จำเลยคุมผู้ต้องหาคนหนึ่งมาก่อน นัดกันให้ไปคอยข้างหน้า บังเอิญผู้ต้องหาที่พากันแยกไปบางคนป่วยจำเลยคอยอยู่ ๑ คืนกับครึ่งวันเห็นผิคนักคุมผู้ต้องหาคนเดียวนั้นไปส่งอัยการ ๗ ถาถึงผู้ต้องหาอีก ๒ คนนั้น ตอนนั้นคำพยานโจทก์และคำจำเลยโต้เถียงกัน โจทก์ฟ้องว่า จำเลยแจ้งความเท็จต่อพนักงานอัยการว่า ร.กับจ.ผู้ต้องหา ๒ คนนั้นหลบหนีเสีระหว่างทาง คงเหลือคนเดียว จำเลยให้การปฏิเสธต่อสู้ว่า ได้ตอบอัยการว่า น่ากลัวจะหนีระหว่างทางเพราะไม่เห็นมาตามนัด ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตาม ก.ม.ลักษณะอาญามาตรา ๑๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม ๒๔๗๗(ฉบับที่ ๓) มาตรา ๓ จำคุก ๑๕ วันปรับ ๔๐ บาท ยกโทษจำ ศาลอุทธรณ์วินิจฉัยว่า พนักงานอัยการจังหวัดให้การว่า ทางอัยการไม่เสียหายให้หน้าที่ราชการอย่างไร นอกนั้นไม่ได้ความว่า สาธารณะชนหรือบุคคลใดอาจเสียหายอีก จำเลยยังไม่มีผิด พิพากษากลับให้ยกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยข้อเท็จจริงฟังดังกล่าว เห็นว่า คำแจ้งของจำเลยจะเป็นเท็จหรือไม่ยังไม่ได้เถียงกันอยู่ แต่ถึงแม้จะว่าเป็นเท็จ คดีก็ยังไม่ได้ความว่า จำเลยรู้ยู่่ว่า ถ้อยคำของจำเลยที่แจ้งนั้นเป็นเท็จ ตามรูปคดีแสดงว่าจำเลยกล่าวโดยเชื่อเชื่อว่าเป็นความจริงด้วยซ้ำ และเห็นว่าคำพยานโจทก์แสดงยู่่ว่า จำเลยมิได้เจตนากระทำความผิดทางอาญา พิพากษายืน

องค์คณะ

ประวัติ ปัตตพงศ์ · มนูญณ์วิมลสาร · นนทปัญญา

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/428/2493>